

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Przz 12/12
23.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Stojana Jokića, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, zapisničarem, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca PTZ br.98/12 od 02.04.2012. godine, protiv pravnosnažne presude Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Novom Sadu III-313 Prž 16149/11 od 08.12.2011. godine, u predmetu prekršaja, u javnoj sednici veća održanoj dana 23.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA i utvrđuje da je presudom Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Novom Sadu III-313 Prž 16149/11 od 08.12.2011. godine povređen zakon.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Novom Sadu III-313 Prž 16149/11 od 08.12.2011. godine uvažena je žalba okrivljenog P.S. i preinačena presuda Prekršajnog suda u Somboru 3 Pr.br.1055/11 od 11.04.2011. godine, tako što se na osnovu člana 216. stav 2. Zakona o prekršajima, prekršajni postupak pokrenut i vođen protiv okrivljenog P.S. iz C., zbog toga što je dana 20.06.2010. godine, oko 02,55 časova, u saobraćaju na putu u ..., upravljao putničkim vozilom marke ... tip ... registarske oznake ..., koje je vlasništvo D.S. i postupio suprotno odredbama člana 187. st. 2. i 4. Zakona o bezbednosti saobraćaja, tako što je upravljao vozilom u saobraćaju na putu u stanju potpune alkoholisanosti sa količinom od 2,45mg/ml alkohola u krvi, i time učinio prekršaj iz člana 330. stav 1. tačka 4. Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, obustavlja. Troškovi prekršajnog postupka padaju na teret prvoste-penog prekršajnog suda koji je postupak vodio, na osnovu čl. 131. st. 2. Zakona o prekršajima.

Protiv navedene pravnosnažne presude Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Novom Sadu, Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povrede materijalnog prekršajnog prava u smislu člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o prekršajima. U zahtevu navodi da je pogrešno zaključivanje iz pobijane presude da nema uslova da se okrivljeni ponovo tereti u prekršajnom postupku jer delo opisano u krivičnoj prijavi konsumira sva obeležja bića dela prekršaja iz zahteva za pokretanje prekršajnog postupka obzirom da između krivičnih radnji navedenih u krivičnoj prijavi i prekršajnih radnji nema identiteta. Zaključenje sporazuma o odlaganju krivičnog gonjenja iz člana 236. ZKP se odnosi na odlaganje krivičnog a ne i prekršajnog gonjenja. Takođe, pogrešno je zaključivanje iz pobijane presude da bi konstituisanjem prekršajne odgovornosti učinioca u odnosu na životni događaj koji je bio predmet sporazuma o odlaganju krivičnog gonjenja, bilo povređeno pravo "na pravnu sigurnost građana kao sastavni deo prava na pravično suđenje koje je zagarantovano Ustavom Republike Srbije". Predlaže da sud zahtev uvaži i utvrdi da je pobijanom presudom povređen zakon.

Vrhovni kasacioni sud je, obavestio o sednici veća Republičkog javnog tužioca, koji iako uredno obavešten, nije pristupio.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 266. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" br. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Nakon ocene navoda u podnetom zahtevu i spisa predmeta, Vrhovni kasacioni sud je našao da su osnovani navodi zahteva kojima se ukazuje da je presuda Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Novom Sadu III-313 Prž 16149/11 od 08.12.2011. godine doneta uz povredu materijalnog prekršajnog prava u smislu člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o prekršajima.

Iz spisa predmeta proizilazi da je pobijanom presudom Viši prekršajni sud, Odeljenje u Novom Sadu odlučujući po žalbi okrivljenog P.S. iz C. preinačio presudu Prekršajnog suda u Somboru 3 Pr.br.1055/11 od 11.04.2011. godine, tako što se na osnovu člana 216. stav 2. Zakona o prekršajima, prekršajni postupak pokrenut i vođen protiv okrivljenog P.S. iz C., za prekršaj bliže označen u izreci pobijane presude, obustavlja. U izreci pobijane presude je navedeno da je ista doneta na osnovu člana 216. stav 2. Zakona o prekršajima kojim je propisano da

ce se prekršajni postupak obustaviti i u drugim zakonom određenim slučajevima. U obrazloženju pobijane presude se navodi da je u odnosu na radnje koje se okrivljenom stavljaju na teret u prekršajnom postupku javni tužilac odbacio krivičnu prijavu, iz razloga što je osumnjičeni izvršio obavezu koja mu je naložena na osnovu člana 236. ZKP-a i da nema uslova da se okrivljeni ponovo tereti u prekršajnom postupku, jer delo opisano u krivičnoj prijavi konsumira sva obeležja bića dela prekršaja. Po oceni Višeg prekršajnog suda iz pobijane presude u slučaju odbačaja krivične prijave iz razloga zaključivanja sporazuma saglasno članu 236. ZKP, ni oštećeni više nema pravo da preduzima krivično gonjenje prema licu koje je obavezu ispunilo, pa sledstveno tome, nema razloga ni da se to lice za isto delo goni u nekom drugom kaznenom postupku jer bi u suprotnom takvo postupanje, povredilo pravo na pravnu sigurnost građana kao sastavni deo prava na pravično suđenje, koje je zajamčeno Ustavom Republike Srbije, u okviru odredaba o ljudskim i manjinskim pravima koji se neposredno primenjuju.

Osnovani su navodi zahteva kojima se ukazuje da prvostepenom prekršajnom odlukom nije povređeno pravo građana na pravnu sigurnost i na pravično suđenje zagarantovano Ustavom Republike Srbije. Ovo stoga jer je odredbama člana 34. stav 4. Ustava Republike Srbije propisano da niko ne može biti gonjen ili kažnjen za krivično delo za koje je pravnosnažnom presudom oslobođen ili osuđen ili za koje je optužba pravnosnažno odbijena ili postupak pravnosnažno obustavljen, niti sudska odluka može biti izmenjena na štetu okrivljenog u postupku po vanrednom pravnom leku. Istim zabranama podleže vođenje postupka za neko drugo kažnjivo delo. Odredbama člana 8. Zakona o prekršajima je propisano da niko ne može biti kažnjen u prekršajnom postupku dva ili više puta za istu prekršajnu radnju i da se neće kazniti za prekršaj lice koje je u krivičnom postupku ili u postupku za privredni prestup pravnosnažno oglašeno krivim za delo koje ima obeležje prekršaja.

Ovaj sud nalazi, saglasno citiranim propisima, nisu ispunjeni uslovi za obustavu prekršajnog postupka na osnovu člana 216. stav 2. Zakona o prekršajima iako je zaključen i izvršen sporazum o odlaganju krivičnog gonjenja iz člana 236. ZKP-a na osnovu koga je javni tužilac odbacio krivičnu prijavu za radnju za koju je pokrenut i prekršajni postupak pa i onda kada postoji identitet krivičnih i prekršajnih radnji. Ovo sa razloga jer u slučaju odbacivanja krivične prijave krivični postupak nije ni pokrenut, niti je okrivljeni u krivičnom postupku pravnosnažno oglašen krivim za delo koje ima obeležje prekršaja.

Kako u konkretnom slučaju, po oceni ovog suda nisu ispunjeni uslovi za obustavu prekršajnog postupka na osnovu člana 216. stav 2. Zakona o prekršajima, to su navodi zahteva kojima se ukazuje da između krivičnih radnji navedenih u krivičnoj prijavi i prekršajnih radnji navedenih u zahtevu za pokretanje prekršajnog postupka, nema identiteta, bez uticaja na ocenu zakonitosti pobijane presude. Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je našao da je zahtev osnovan, ali da je podignut na štetu okrivljenog i da je pobijanom presudom povređen zakon u korist okrivljenog, pa je na osnovu člana 266. stav 3. u vezi člana 267. stav 1. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" br. 101/2005, 116/2008, 111/2009) odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Rajka Milijaš,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.